

Congresul științei și învățămîntului

Eveniment cu profunde implicații în toate sectoarele de activitate, în prezentul și, mai ales, în viitorul patriei, urmărit tocmai de aceea cu un viu interes nu numai de către oamenii de știință și de către cei ce lucrează în învățămînt, ci de toți cetățenii țării, dornici să-i sporească bunăstarea materială și spirituală și să-i asigure un loc de frunte în rindul națiunilor lumii, Congresul științei și învățămîntului, deschis prin magistrala cuvîntare a secretarului general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a constituit o nouă și elocventă expresie a preocupării constante pe care conducerea noastră superioară de partid și de stat o acordă rolului științei și învățămîntului în dezvoltarea accelerată a societății românești contemporane.

Lucrările acestui larg și reprezentativ forum democratic, la care au participat peste 4.500 de delegați și invitați, prin hotărîrile adoptate, prin prețioasele și clarvăzătoarele indicații călăuzitoare ale secretarului general al partidului, au configurat un vast și însuflețitor program de muncă cercetării științifice și învățămîntului din patria noastră, menit să le mărească eficiența în construirea unei noi calități a vieții și a unui om nou. „Înfăptuirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea la congresul slujitorilor științei și învățămîntului — impune angajarea fermă pe calea noii revoluții tehnico-științifice, de organizare a vieții economico-sociale pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general“.

Un deosebit accent este pus și de această dată asupra concepției și spiritului revoluționar care trebuie să prezideze desfășurarea activității în cercetarea științifică și în învățămînt. „Cercetarea științifică și tehnologică trebuie să pornească permanent de la concepția revoluționară, materialist dialectică, de la faptul că procesul cunoașterii nu s-a încheiat și nu se va încheia niciodată, că există numai probleme necunoscute, dar care pot fi descoperite și cunoscute.“ Dînd o înaltă apreciere realizărilor științei românești, secretarul general al partidului preciza că „Știința românească trebuie să se angajeze cu toată hotărîrea în activitatea revoluționară de cercetare și descoperire a noi și noi taine ale naturii și universului, să-și aducă o contribuție tot mai însemnată la îmbogățirea tezaurului științific național și universal.“ După ce sublinia importanța cercetării științifice în dezvoltarea mai rapidă a tuturor domeniilor de activitate, de la sistemul energetic național la industrie și agricultură, secretarul general al partidului concluziona: „În toate domeniile, dar mai cu seamă în cercetare, se cere un înalt spirit de răspundere, inițiativă, îndrăzneală și cutezanță revoluționară.“

Cred că mai mult decît în alte sectoare se poate afirma că a fi om de știință, cercetător, înseamnă a fi revoluționar, a acționa întotdeauna împotriva a tot ce este vechi și perimat, pentru promovarea a tot ce este nou în toate sectoarele vieții economico-sociale. Să facem în așa fel încît știința românească să acționeze în spirit revoluționar, în toate domeniile!“.

Referindu-se la sistemul de învățămînt și necesitatea pregătirii unor cadre cu înaltă calificare, tovarășul Nicolae Ceaușescu atrăgea atenția că „Vorbînd de educația comunistă trebuie să înțelegem, prin aceasta, înarmarea tineretului nu numai cu teze generale despre socialism și comunism, dar și cu cele mai noi cuceriri ale științei în toate domeniile. Numai un asemenea tineret și numai asemenea oameni pot fi cu adevărat comuniști, pot asigura victoria comunismului în țara noastră! Și numai pe această bază se poate asigura victoria comunismului în lume!”.

Ideea mai bune folosiri a posibilităților existente în fiecare domeniu de activitate, a condițiilor create și a capacităților umane de care dispune poporul nostru, se regăsește în emoționantele și însuflețitoarele cuvinte ale secretarului general al partidului: „Atît în domeniul cercetării științifice cît și al învățămîntului dispunem de tot ce este necesar, avem o puternică bază materială, tehnică; dar, mai presus de toate, avem minunați cercetători, oameni de știință și savanți, minunate cadre didactice, care reprezintă suprema garanție că vom realiza în cele mai bune condiții programele de cercetare și de pregătire a cadrelor, că cercetarea și învățămîntul vor ocupa un loc tot mai important în dezvoltarea socialistă și comunistă a României!”.

Aceiași nobilă grijă pentru viitorul patriei, pentru făurirea unui om nou, care să fie deopotrivă un bun specialist și un cetățean devotat țării și poporului său, străbate și cuvîntarea tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim viceprim-ministru al guvernului, în care se subliniază faptul că „o dată cu preocuparea de a forma cadre bine pregătite profesional, pentru toate domeniile de activitate, școala trebuie să-și îndeplinească, în condiții tot mai bune, marile răspunderi ce-i revin în educarea comunistă, revoluționară a tinerilor, a formării lor ca cetățeni conștienți, devotați patriei și poporului.”

Cu înalta autoritate de savant de renume mondial, tovarășa Elena Ceaușescu, în cuvîntarea rostită, a aprofundat o serie de aspecte legate de cercetarea științifică fundamentală și aplicativă, de noile soluții și tehnologii ce trebuie elaborate în domeniul energetic, al metalurgiei și chimiei, al construcțiilor de mașini, al zootehniei și horticulturii, al perfecționării activității din toate ramurile economiei naționale. Prețioasele îndrumări și orientări ale tovarășei Elena Ceaușescu vizează un program concret de acțiune, deschizînd totodată perspective de mare importanță teoretică și practică în abordarea problemelor specifice ale cercetării, căci, așa cum se sublinia în cuvîntare, „Trebuie dezvoltată și mai mult cercetarea fundamentală de perspectivă, în toate domeniile cunoașterii umane, pentru a deschide noi orizonturi cercetării aplicative și a spori aportul științei la progresul general al țării, la îmbogățirea tezaurului gîndirii științifice universale.”

Crearea unui nou organism unitar — Consiliul Național al Științei și Învățămîntului — menit să sporească eficiența strategiei de corelare a cercetării și învățămîntului cu producția, și să conducă la o superioară și operativă valorificare a potențialului creativ al țării, dar, mai ales, desemnarea în funcția de președinte al acestui consiliu a tovarășei Elena Ceaușescu reprezintă — așa cum s-a subliniat în cadrul dezbaterilor Congresului — chezașia sigură a înfăptuirii, la nivelul celor mai înalte exigențe, a tuturor sarcinilor ce revin acestor importante domenii de activitate.

În telegrama adresată de participanți secretarului general al partidului, președintelui țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sînt reafirmate sentimentele de nețărmurită dragoste și profundă recunoștință pe care, asemenea întregului nostru popor, toți cei ce lucrează în domeniul științei și învățămîntului le nutresc față de secretarul general al partidului, pentru rolul său determinant în ridicarea cercetării științifice la nivelul înaltelor răspunderi ce-i revin ca forță nemijlocită de producție, pusă în slujba ridicării României pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație.